

er tillagt nogen anden Benævnelſe, har ſin Grund deri, at man ikke har ønſket i Udenrigsministeriet at indføre nogen anden Benævnelſe end de allerede tidligere ſtedfindende. Det vil af hvad jeg har yttret fremgaae, at den omhandlede Poſt er af en ſtor Betydning, ſaa at en Gage af 1,600 Rbd. ikke kan anſees for at være for høi, ſammenholdt med de Gager, der ere normerede for de øvrige Embedsmænd, der med Henſyn til Forretningerne ſtaaer lige med ham. Dertil kommer, at han ikke vil have Udſigt til at avancere til en højere Gage, idet vel en forhenværende Deputeret i det ophævede Generaltoldkammercollegium, Conferentsraad Garlieb, der tillige fungerer ſom Directeur for en af Finantøministeriets Afdelinger, indtil videre har paataget ſig at føre Tilſyn med Departementet, men uden at være ſærligt remunereret for de ham ved Udenrigsministeriet paahvilende Forretninger, og han kan trække ſig tilbage fra diſſe, hvilket Dieblit han vil, hvad jeg dog meget ſkulde beklage, om han gjorde. Skulde imidlertid Udvalget og det høitærede Thing finde, at den foreſlaaede Medſættelſe i Gagen abſolut bør indtræde, ſaa ſkulde jeg dog anholde om, at det beſtemmes, at han, naar den nævnte Departementsdirecteur ſkulde trække ſig tilbage, og han altsaa maa overtage alle Forretningerne, da kan aſcendere til en højere Gage.

Ordføreren: Jeg maa tillade mig at henlede Thingets Opmærksomhed paa, at Departementet for Handels- og Conſulatsſager, hvorom her er Tale, er et Departement af ſædeles ringe Omfang. Personalet beſtaaer kun af en Departementsſecretair, en Fuldmægtig og en Cancelliſt, foruden Departementschefen, ſom for Tiden ingen Gage oppebærer ſom ſaadan, men tillige er Chef for et Departement under Finantøministeriet, nemlig Colonialdirectoratet, hvilket ligeledes er et lille Departement. Jeg tror ikke, at man ved et Departement af ſaa ringe Omfang ſtrengt kan fordrø, at den ſamme Fordeling af Forretningerne varetages ſom i andre ſtorre Departementer; det er naturligt, at endeel af de Forretninger, ſom i andre Departementer ere ſtrengt ſondrede, ſaaledes at nogle udelukkende tilfalde Fuldmægtigen, andre Contoir-

chefen, atter andre den Comiterede eller Directeuren, ikke ſaaledes ſtrengt kunne holdes udefra hinanden i et mindre Departement, og at derfor nogle af de Forretninger, ſom i andre Departementer beſtyres af Departementschefen eller den Comiterede, maae gaae over til Contoirchefen o. ſ. v. Derfor kan jeg ikke anſe den Beviisgrund, ſom den høitærede Miniſter nylig har anført for, at Gagen burde ſættes ſaa høit, hentet derfra, at denne Departementsſecretair ſkulde have ſamme Forretninger ſom en Departementsdirecteur i andre Departementer, for at være aldeles tilfredsſtillende til at motivere hans Paakſtand. Derimod tror jeg, at man maa indrømme, at der hos denne Departementsſecretair maa udfordres viſſe Indſigter og Kundſkaber, navnlig med Henſyn til fremmede Sprog, ſom ikke ſtrengt kunne fordrø af Contoirchefer under andre Miniſterier; men, mine Herrer! De ville viſtnok finde, at dette kan ſiges om næſten ethvert Departement; der udfordres i ſæregne Departementer, i viſſe Miniſterier ſæregne Kundſkaber, hvorimod andre Kundſkaber, ſom i andre Departementer ikke kunne undværes, atter kunne undværes i diſſe. Jeg tror ſaaledes f. Ex., at man maa kunne ſige, at juridiffe Kundſkaber for denne Departementsſecretair ikke ere af den Bigtighed ſom for Contoirchefer i andre Departementer. Endelig har den høitærede Udenrigsminiſter antaget, at, naar den nuværende Departementschef trak ſig tilbage, kunde man maaſkee forbeholde Departementsſecretairen at aſcendere; jeg maa tilſtaaer, at jeg juſt ikke antager, at det var det bedſte Forbehold, man kunde tage; thi, hvorvidt Departementschefen kan trække ſig tilbage fra de Forretninger, han har under dette Miniſterium, vil dog ikke udelukkende afhænge af hans egen Villie, da han jo er en Embedsmænd, der vel ikke nyder Gage ſom Chef for dette Departement, men ſom har en betydelig Gage ſom Chef for et andet Departement, hvilken Gage viſtnok ikke vilde være ſaa ſtor, derſom han ikke netop tillige havde diſſe Forretninger. Ialſald tror jeg, at det maa indrømmes, at en Embedsmænd, der har en ſaa betydelig Virksomhed ſom den her omhandlede, ikke kan ventes at ville blive ſtaaende paa en Gage af 1400 Rbd., men at han vil opnaae en højere